

ชีวประวัติและผลงานของผกาวดี อุตตโมทย์

เนื้อหาในบทนี้ประกอบด้วยชีวประวัติ การทำงาน และผลงานของผกาวดี อุตตโมทย์ โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1. ชีวประวัติและประวัติการทำงานของผกาวดี อุตตโมทย์ เสนอเกี่ยวกับชีวประวัติโดยละเอียดและการทำงานในวงวรรณกรรมของผกาวดี อุตตโมทย์ในส่วนที่ไม่ใช่งานแปล 2. ประวัติการทำงานแปลของผกาวดี อุตตโมทย์ เสนอเกี่ยวกับประวัติการทำงานแปลของผกาวดี อุตตโมทย์โดยละเอียด 3. ผลงานแปลวรรณกรรมเยาวชนของผกาวดี อุตตโมทย์ เสนอผลงานแปลเฉพาะส่วนที่เป็นวรรณกรรมเยาวชนของผกาวดี อุตตโมทย์ 4. การจำแนกประเภทวรรณกรรมเยาวชนของผกาวดี อุตตโมทย์ เพื่อวิเคราะห์ประเภทของวรรณกรรมเยาวชนที่ผกาวดี อุตตโมทย์แปล และความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของวรรณกรรมเยาวชน ผู้แต่งวรรณกรรมเยาวชนที่ผกาวดี อุตตโมทย์เลือกแปล กับชื่อ/ นามปากกาที่ใช้ในการแปล

3.1 ชีวประวัติและประวัติการทำงานของผกาวดี อุตตโมทย์¹

ผกาวดี อุตตโมทย์ (นามสกุลเดิม เทพหัสดิน ณ อยุธยา) เกิดเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2481 เป็นบุตรของนาย กำธร และ นางสายสวาท เทพหัสดิน ณ อยุธยา บิดาประกอบอาชีพข้าราชการกรมไปรษณีย์ มารดาประกอบอาชีพพยาบาล ผกาวดี อุตตโมทย์เป็นหลานของ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา) อดีตเสนาบดีกระทรวงธรรมการและนักประพันธ์ผู้มีชื่อเสียงที่รู้จักกันในนาม “ครูเทพ” ผกาวดีจึงได้อ่านและคลุกคลีอยู่กับหนังสือมาตั้งแต่เด็กเพราะเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีมีห้องสมุดส่วนตัวอยู่ในบ้านและท่านก็มีผลงานประพันธ์มากมายทั้งบันเทิงคดีและสารคดี

ผกาวดี อุตตโมทย์เริ่มเข้าศึกษาระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย จากนั้น ย้ายไปศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยเพียงปีเดียว ก่อนจะย้ายไปศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่โรงเรียนสตรีจุลนาค เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว ผกาวดี อุตตโมทย์ย้ายไปศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 ที่

¹ เนื้อหาในส่วนนี้เรียบเรียงขึ้นจาก 1.) จดหมายติดต่อกันระหว่างผู้วิจัยและผกาวดี อุตตโมทย์ ลงวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2550 2.) การสัมภาษณ์ภักดิ์ อรุณดี, บรรณาธิการบริหารสำนักพิมพ์ผีเสื้อ, วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2550 และ วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2551 3.) วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพัตรา ชุมเกตุ และ 4.) ประวัติผกาวดี อุตตโมทย์ รวบรวมโดย บุหงา ศรีกนก จาก *ประวัตินักเขียนไทย เล่ม 1* หน้า 124 - 127

โรงเรียนเซนต์สตีเฟ่นส์แล้วจึงย้ายกลับมาศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6-7 ที่โรงเรียนมาแตร์ เดอีวิทยาลัย หลังจากนั้น ย้ายไปเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 8 หรือ ม.ศ. 5 ที่โรงเรียนราชินีบน

เมื่ออายุได้ 16 ปี ผกาวัต อุตตโมทย์เดินทางไปศึกษาต่อที่โรงเรียนมัธยมปลายเฮิร์ตซ แอนด์ เอสเซก (Herts and Essex High School) ที่ประเทศอังกฤษ เป็นเวลา 2 ปี จากนั้น สอบเข้าเรียนที่วิทยาลัยครูแซฟฟรอน วอลเดิน² (Saffron Walden County High School) อีกเป็นเวลา 3 ปี และได้รับบัตรเกียรตินิยม วิชาศิลปะ หลังจากจบการศึกษาจากวิทยาลัยครูแซฟฟรอน วอลเดิน จึงย้ายไปอยู่ที่กรุงลอนดอนเพื่อเรียนวิชาการสอนระดับอนุบาล ระบบมอนเตสซอร์ และสอบเข้าเรียนวิชาศิลปะที่วิทยาลัยโกลด์สมิธ มหาวิทยาลัยลอนดอน (Goldsmiths, University of London) รวมทั้งสิ้นเป็นเวลาประมาณ 7 ปี

เมื่อเดินทางกลับมาประเทศไทย ผกาวัต อุตตโมทย์เข้าทำงานเป็นครูสอนนิสิตวารรณคดี และภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสตรีจุลนาค โรงเรียนราชินีบน และโรงเรียนเสริมศึกษา เป็นเวลา ประมาณ 17 ปี และเคยจัดรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กทางช่องสี่ บางขุนพรหม รวมทั้ง เคยเป็นบรรณาธิการนิตยสาร *ธนา* อยู่ระยะหนึ่ง³ หลังจากนั้น รวปี พ.ศ. 2519-2520 สำนักพิมพ์ *กะรัต* และได้ร่วมลงทุนกับสำนักพิมพ์ *ดอกไม้* ผลิตนิตยสาร *โศก/กะรัต* และดำเนินการอยู่เป็นเวลา ประมาณ 9 ปี ก่อนจะเลิกผลิตนิตยสารและหันมาผลิตหนังสือเพียงอย่างเดียว โดยผกาวัต อุตตโมทย์เป็นบรรณาธิการสำนักพิมพ์และเป็นผู้เขียนและนักแปลควบคู่กันไป ต่อมา ในปี พ.ศ. 2528 จึงได้ก่อตั้งสำนักพิมพ์ *ผีเสื้อ* ขึ้น

สำนักพิมพ์ผีเสื้อยังคงดำเนินกิจการมาจนถึงปัจจุบัน โดยผกาวัต อุตตโมทย์ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการอำนวยการของสำนักพิมพ์ นอกจากนั้น ยังมีหน้าที่หลักเป็นนักแปลของสำนักพิมพ์ และผู้ตรวจปริ๊ฟหนังสือทุกเล่มก่อนส่งพิมพ์ รวมทั้งเป็นบรรณาธิการต้นฉบับแปลเป็นครั้งคราว

ผกาวัต อุตตโมทย์ได้คลุกคลีอยู่กับหนังสือมาตั้งแต่ยังเด็กเพราะมีหนังสือให้อ่านที่บ้าน จึงเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและความสนใจเรื่องการเขียนการแปล ผกาวัต อุตตโมทย์เริ่มงานเขียนครั้งแรกตั้งแต่อายุ 14 ปี คือเขียนเรื่องสั้นเรื่อง *เรื่องของเรา* ลงพิมพ์ในนิตยสาร *ศรีสัปดาห์* และมีเรื่องสั้นลงพิมพ์ในนิตยสาร *ศรีสัปดาห์* เป็นระยะนับตั้งแต่นั้น แต่เมื่ออายุ 16 ปี ผกาวัต จำเป็นต้องเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศทำให้ต้องหยุดเขียนไปชั่วคราว เมื่อกลับมา

² ตัวสะกดภาษาไทยของ Saffron Walden County High School ใช้ตามการสะกดจากจดหมายติดต่อกับผกาวัต อุตตโมทย์ เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2550

³ ข้อมูลนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ภรรยา อรุณี แต่ผู้วิจัยไม่สามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากนี้ได้ เนื่องจาก จากการค้นคว้าตามห้องสมุดต่างๆ ทั้งหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และจากฐานข้อมูลสหบรรณานุกรมมหาวิทยาลัย (Thailand Union Catalog) ไม่พบวารสารดังกล่าว

ประเทศไทยจึงเริ่มงานในวงวรรณกรรมอีกครั้ง โดยเริ่มมีผลงานลงพิมพ์ในนิตยสารฉบับต่างๆ ตั้งแต่ช่วงปีพ.ศ. 2505 โดยแต่งเรื่องและแปลเรียบเรียงเรื่องต่างๆ ลงในนิตยสาร *ศรีสัปดาห์* *ชัยพฤกษ์* *สตรีสาร* *ชาวกรุง* *ขวัญเรือน* *ลลนา* และ *วิทยาสาร* ผลงานของเธอได้รับการรวมเล่มตีพิมพ์อย่างต่อเนื่อง

ผลงานเขียนของผกาวดี อุตตโมทย์มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กและเรื่องครอบครัว เพราะผกาวดี อุตตโมทย์มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวจากการศึกษาที่ประเทศอังกฤษและประสบการณ์จากการเป็นครู นอกจากนี้ ผกาวดี อุตตโมทย์ยังได้รับความรู้เรื่องการศึกษาเด็กจากมารดาซึ่งเป็นพยาบาลอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น ความรู้จากมารดาของเธอยังทำให้ผกาวดี อุตตโมทย์มีความเชี่ยวชาญในเรื่องมารยาททางสังคมเป็นอย่างดีทั้งมารยาทไทยและมารยาทสากล จนทำให้เธอได้รับเชิญจากนิตยสารต่างๆ หลายฉบับให้เขียนคอลัมน์เกี่ยวกับเรื่องมารยาทอยู่อย่างสม่ำเสมอ และมีการรวบรวมเพื่อพิมพ์รวมเล่มในภายหลัง

ผกาวดี อุตตโมทย์สร้างสรรค์ผลงานต่างๆ ทั้งผลงานประพันธ์ของเธอเองและงานแปลได้มากมายหลังจากสำเร็จการศึกษากลับมาจากประเทศอังกฤษ เฉพาะส่วนที่เป็นผลงานประพันธ์ของเธอเอง มีทั้งสารคดี (non-fiction) และ บันเทิงคดี (fiction) ผกาวดีใช้ทั้งชื่อจริงและนามปากกาในการเขียนและแปลผลงานต่างๆ หลายนามปากกา สรุปได้ดังนี้⁴

ชื่อวารสาร	ชื่อ/ นามปากกาของผกาวดี อุตตโมทย์ที่ใช้ในวารสาร
ศรีสัปดาห์ (ทั้งรายเดือนและรายสัปดาห์)	เทพนัสดา (เรื่องสั้น/ เรื่องแปล)
สตรีสาร	ผกาวดี อุตตโมทย์ (สารคดี/ เรื่องแปล/ เรื่องสั้น) วิวัธนี (เรื่องสั้น/ นวนิยาย/ เรื่องแปล)
ชัยพฤกษ์	ผกาวดี อุตตโมทย์ (สารคดี/ นวนิยาย) ผกายมาศ (สารคดี/ เรื่องแปล) วิวัธนี (เรื่องแปล)
ชาวกรุง	ผกาวดี อุตตโมทย์ (เรื่องสั้น) ผกายมาศ (คอลัมน์)

⁴ นามปากกาของผกาวดี อุตตโมทย์ที่กล่าวถึงในที่นี้ กล่าวถึงเฉพาะนามปากกาที่มีหลักฐานหรือได้รับการยืนยันว่าเป็นนามปากกาของผกาวดี อุตตโมทย์จริงเท่านั้น

ไวค/ กระรัต	ผกาวัต อุตตโมทย์ (นวนิยาย) สมิธ จิตตานุกาฬ ⁵ (สารคดี) สุทธิ โสภา (เรื่องแปล) เทพนัตตา (เรื่องแปล) ปาริฉัตร เสมอแข (เรื่องแปล) นันทินี (คอลัมน์)
วิทยาสาร	ผกาวัต อุตตโมทย์ (คอลัมน์/ นวนิยาย)

ผกาวัต อุตตโมทย์มีผลงานเขียนมากมายทั้งผลงานประเภทบันเทิงคดีและสารคดี ผลงานเขียนประเภทบันเทิงคดีของผกาวัต อุตตโมทย์ ส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่น รวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับผู้ปกครองและเด็ก นวนิยายที่สร้างชื่อเสียงให้ผกาวัตอย่างมากได้แก่เรื่อง *ครูไหวใจร้าย* ซึ่งได้รับคัดเลือกจากโครงการวิจัยของสำนักงานส่งเสริมการวิจัย (สกว.) พ.ศ. 2543 ให้เป็นหนึ่งในร้อยเล่ม “หนังสือดีที่เด็กและเยาวชนไทยควรอ่าน” และ ได้รับการตีพิมพ์ซ้ำอย่างต่อเนื่องมากกว่า 10 ครั้ง รวมทั้งได้รับการนำไปดัดแปลงเป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์หลายต่อหลายครั้ง นอกจากนี้เรื่อง *ครูไหวใจร้าย* ผกาวัต อุตตโมทย์ยังมีผลงานเขียนประเภทบันเทิงคดีที่มีชื่อเสียงอีกหลายเรื่อง เช่น *เพ็ญฟ้า ฟ้าเดียวกัน* *บ้านน้อย* และ *เดือนเด่น* เป็นต้น ซึ่งโดยมากเป็นนวนิยายที่ลงพิมพ์เป็นตอนในนิตยสารก่อน แล้วจึงมีการรวมเล่มตีพิมพ์ในภายหลัง เช่นเดียวกับงานเขียนประเภทบันเทิงคดี บทความสารคดีที่ผกาวัต อุตตโมทย์เขียนก็มักเป็นบทความเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่น เรื่องครอบครัว และการวางตัวในสังคม เพราะเป็นเรื่องที่เธอมาความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ เช่น คอลัมน์บ้านและโรงเรียนในนิตยสารสตรีสาร และคอลัมน์มรรยาทงามที่ลงพิมพ์ในนิตยสารหลายฉบับ สารคดีเรื่องดีเด่นที่สุดของผกาวัตคือเรื่อง *มรรยาทงาม* ได้รับรางวัลจากองค์การยูเนสโกในการประกวดหนังสือสำหรับเด็กปี พ.ศ. 2510 ซึ่งเป็นปีแรกที่มีการจัดการประกวดนี้ขึ้นเป็นปีแรก หลังจากนั้น หนังสือเรื่อง *มรรยาทงาม* ได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษและนำไปใช้เป็นแบบเรียนในประเทศฟิลิปปินส์ ไบรตดู รายชื่อผลงานเขียนของผกาวัต อุตตโมทย์ที่ลงพิมพ์ในนิตยสารและรวมเล่มตีพิมพ์โดยละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ค และ ภาคผนวก ง

ปัจจุบัน ผกาวัต อุตตโมทย์พำนักอยู่ในกรุงเทพฯ เป็นประธานบริษัทสำนักพิมพ์ผีเสื้อ จำกัด และทำงานแปลอยู่อย่างต่อเนื่อง

⁵ ก่อนฉบับที่ 51 ประจำเดือนเมษายน พ.ศ.2525 ใช้ “สมิธ จิตตานุกาฬ”

3.2 ประวัติการทำงานแปลของผกาวิ ฤตตโมทย์

ผกาวิ ฤตตโมทย์ เริ่มแปลหนังสือเมื่ออายุ 14 ปี โดยแปลเรื่องเกี่ยวกับพระราชวงศ์ยุโรป และเรื่องของบุคคลสำคัญทั่วโลก (มกุฎ อรฤติ, **สัมภาษณ์**, 28 มกราคม พ.ศ.2551) โดยใช้ นามปากกาในการแปลว่า **เทพนิตดา** เป็นนามปากกาแรก อันเป็นนามปากกาที่ตั้งขึ้นตามชื่อของ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี มีความหมายว่า “หลานของครูเทพ”

นามปากกาที่ใช้ในการแปล มีดังนี้ ผกาวิมาศ วิวัธนี เทพนิตดา สุทธิ โสภา ปาริฉัตร เสมอแซย สาลินี คำฉันท์ และ สมธิ จิตตานุภาพ

ผกาวิ ฤตตโมทย์ เริ่มต้นการทำงานในวงการแปลด้วยการแปลเรื่องเกี่ยวกับพระราชวงศ์ ยุโรปและประวัติบุคคลสำคัญลงพิมพ์ในนิตยสารศรีสัปดาห์ แล้วจึงเริ่มแปลวรรณกรรมประเภท อื่นในภายหลัง จนเมื่อราวพ.ศ.2509-2510 ผกาวิ ฤตตโมทย์ได้หนังสืออ่านนอกเวลาของระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ลงพิมพ์เป็นตอนในนิตยสารชัยพฤกษ์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการ แปลงานสำหรับเยาวชน หลังจากนั้น ผกาวิ ฤตตโมทย์ก็ยังคงผลิตผลงานแปลลงพิมพ์ใน นิตยสารต่างๆ อย่างต่อเนื่องซึ่งโดยมากเป็นบทแปลสารคดีเกี่ยวกับบุคคลสำคัญของโลก และ ได้รับการรวมเล่มตีพิมพ์ออกมาอย่างต่อเนื่อง ผลงานแปลรวมเล่มตีพิมพ์เรื่องแรกของผกาวิคือ เรื่อง **พระราชวงศ์อังกฤษ** (วรรณี ต้องเคียน, 2515: 440) ตีพิมพ์เมื่อพ.ศ.2506 เป็นหนังสือรวม บทความเกี่ยวกับพระราชวงศ์อังกฤษที่ผกาวิแปลลงพิมพ์ในนิตยสารต่างๆ

จนกระทั่งเมื่อผกาวิ ฤตตโมทย์ก่อตั้งสำนักพิมพ์ผีเสื้อ เธอจึงเริ่มแปลวรรณกรรมเยาวชน มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เรื่องที่ผกาวิ ฤตตโมทย์นำมาแปลส่วนใหญ่เป็นบันเทิงคดี และล้วน แล้วแต่เป็นเรื่องที่เป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นหนังสือดี ควรค่าต่อการแปลและการอ่าน และเหมาะสม สำหรับนักอ่านทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นหนังสือที่มีรางวัลรับรอง เช่น เรื่อง *The Clay Marble* ของ Minfong Ho ซึ่งได้รับรางวัลซีไรท์ เมื่อปีค.ศ.1996, เรื่อง *Mrs. Frisby and the Rats of NIMH* ของ Robert C. O' Brien ได้รับรางวัลนิวเบอรี ประจำปีค.ศ. 1972 หนังสือที่ประพันธ์โดยนัก ประพันธ์ที่มีชื่อเสียง เช่น โรอัลด์ ดาห์ล (Roald Dahl), แมรี่ นอร์ตัน (Mary Norton), พี. แอล. เทร เวอร์ส (P. L. Travers) หรือหนังสือที่จัดได้ว่าเป็นหนังสือ “คลาสสิก” ของวรรณกรรมประเภทนั้นๆ เช่น *Mary Poppins*, *The Borrowers*, *Matilda*

ถึงแม้ผกาวิจะแปลหนังสือหลากหลายประเภทตลอดระยะเวลาการทำงานในวงการแปล แต่วรรณกรรมเยาวชนเป็นประเภทที่ผกาวิ ฤตตโมทย์แปลไว้มากที่สุด ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการ ที่ผกาวิ ฤตตโมทย์คลุกคลีอยู่กับเยาวชนมาโดยตลอด ตั้งแต่การศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน เด็กเล็กจากประเทศอังกฤษ หลังจากนั้นก็กลับมาเป็นครูอีกมากกว่า 10 ปี น่าจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้ ผกาวิ ฤตตโมทย์รู้จักและชื่นชอบวรรณกรรมเยาวชนเป็นพิเศษ และเนื่องจากพำนักอยู่ใน

ชนบทของประเทศอังกฤษนานหลายปี ผกาวัตติ อุตตโมทย์จึงสนใจเรื่องของนักเขียนอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะแนวจินตนาการเหนือจริง เช่นผลงานของแมรี นอร์ตัน (Mary Norton) พี.แอล. แทรเวอร์ส (P. L. Travers) และโดดี้ สมิธ (Dodie Smith)

เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2550 ผกาวัตติ อุตตโมทย์ได้รับคัดเลือกจากสมาคมนักแปลและล่ามแห่งประเทศไทย (น.ป.ล.ท.) ให้เป็นหนึ่งในนักแปลอาวุโสดีเด่น รางวัลสุรินทราชา เนื่องในวันนักแปลและล่าม ครั้งที่ 1

3.3 ผลงานแปลวรรณกรรมเยาวชนของผกาวัตติ อุตตโมทย์

ในการคัดเลือกวรรณกรรมเยาวชน ผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก โดยปรับปรุงจากคำนิยามความหมายของวรรณกรรมเยาวชน ดังนี้

1. เป็นหนังสือที่ผลิตขึ้นเพื่อเยาวชนหรือมีกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดเป็นเยาวชนเป็นหลัก
2. วรรณกรรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อความบันเทิงหรือเพื่อการสอน
3. ตัวเอกของเรื่องเป็นเยาวชน หรือมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อตัวละครในเรื่องที่เป็นเยาวชน
4. ไม่มีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมกับเด็กตามคติและค่านิยมที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เช่น การข่มขืน การกระทำทารุณทางเพศ การนำเสนอการฆาตกรรมที่โหดร้าย ความผิดปกติทางจิตขั้นรุนแรง เป็นต้น
5. เนื้อหาของเรื่องควรอยู่ในวรรณกรรมเยาวชนประเภทใดประเภทหนึ่งตามการแบ่งประเภทของวรรณกรรมเยาวชนที่ใช้ในการวิจัยนี้
6. องค์ประกอบทางวรรณกรรมของเรื่องเหมาะสมกับวัยของกลุ่มเป้าหมาย

จากเกณฑ์ข้างต้น พบว่า ผลงานแปลวรรณกรรมเยาวชนของผกาวัตติ อุตตโมทย์ตั้งแต่ พ.ศ.2511 – พ.ศ.2549 มีทั้งหมด 37 เรื่อง⁶ ได้รับการแปลโดยใช้ชื่อจริง และนามปากกา 3 นามปากกา คือ สาลินี คำฉันท์ สุทธิ ไสภา และ ปาริฉัตร เสมอแซ มีรายละเอียดดังนี้

⁶ จำนวนวรรณกรรมเยาวชนแปลในที่นี้ หากมีการเปลี่ยนชื่อหนังสือ เปลี่ยนนามปากกาที่ใช้ในการแปล หรือการรวมเล่ม จะพิจารณาตามข้อมูลการตีพิมพ์บทแปลวรรณกรรมเรื่องนั้นครั้งล่าสุด และในกรณีของการรวมเล่มจะนับเป็นวรรณกรรมเล่มเดียวเท่านั้น

แปลโดยใช้ชื่อจริง	4 เรื่อง
แปลโดยใช้นามปากกา สาลินี คำฉันท์	19 เรื่อง
แปลโดยใช้นามปากกา สุทธิ โสภา	10 เรื่อง
แปลโดยใช้นามปากกา ปาวิฉัตร เสมอแข	4 เรื่อง

จากผลงานแปลวรรณกรรมทั้งหมดของผนกาวิ อุตตโมทย์ จัดอยู่ในประเภทวรรณกรรมเยาวชนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้งสิ้น วรรณกรรมแปลของผนกาวิ อุตตโมทย์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2511 – พ.ศ. 2549 มีทั้งหมด 37 เรื่อง เรียงตามปีที่พิมพ์ ได้ดังนี้

1. เรื่องนานาสนุก⁷ (พ.ศ. 2511)
2. เรื่องเล่าของอีสป แปลจากต้นฉบับเรื่อง *Aesop's Fables* (พฤศจิกายน พ.ศ. 2528)
3. - เรื่องน้อยและเรื่องอื่นๆ (พ.ศ. 2529)
- รongเท้าสีแดงและเรื่องอื่นๆ (พ.ศ. 2529)

ต่อมา รวมเล่มเรื่อง *เรื่องน้อยและเรื่องอื่นๆ* และ *rongเท้าสีแดงและเรื่องอื่นๆ* โดยใช้ชื่อ *เรื่องน้อยและเรื่องอื่นๆ* เมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2539

4. คนตัวจิ๋ว (พ.ศ. 2530)
5. ขบวนการจับไก่ (พ.ศ. 2530)

ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น *เด็กยอดเก่ง* เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2538 และเปลี่ยนนามปากกาที่ใช้แปลจาก ปาวิฉัตร เสมอแข เป็น สาลินี คำฉันท์

6. จะหยุดคืนวันเพื่อฝันถึง (พ.ศ. 2530)

ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น *สู้ชีวิต* เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2539) และเปลี่ยนนามปากกาที่ใช้แปลจาก สุทธิ โสภา เป็น สาลินี คำฉันท์

7. ฝึญี่ปุ่น (กันยายน พ.ศ. 2530)
8. อานหัก (พ.ศ. 2531)
9. แม่่มด (สิงหาคม พ.ศ. 2531)
10. เรื่องผีผี (กันยายน พ.ศ. 2531)
11. แมรี่ บ็อบปิ้นส์ (สิงหาคม พ.ศ. 2531)
12. หุ่นไล่กา (ตุลาคม พ.ศ. 2531)
13. คาราวานนางฟ้า (ตุลาคม พ.ศ. 2531)

⁷ *เรื่องนานาสนุก* เป็นหนังสือรวมเรื่องต่างๆ ที่ผู้เขียนรวบรวมโดยวัตถุประสงค์เพื่อให้เยาวชนมีหนังสือที่เหมาะสมกับวัยอ่าน เนื้อหา มีหลายตอน ดังนี้ นวนิยายจากนิยายจีนของหลินยู่ถิง นิยายอ่านสนุก บุคคลน่ารู้จัก สารคดี ผจญภัยธรรมชาติ เรื่องน่ารู้ สัตว์น่าสนใจ ส่วนที่เป็นเรื่องแปลคือ นวนิยายจากนิยายจีนของหลินยู่ถิง เท่านั้น

14. จิว⁺ลูกทุ่ง (พ.ศ. 2534)

ต่อมา เปลี่ยนชื่อเป็น จิว⁺ชาวทุ่ง ใน ฉบับแก้ไข เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2545

15. วอ⁺เชิล กัมมิดจ์ หุ่นจอมซ่า (พ.ศ. 2536)

16. เถาว⁺วัลย์มหัศจรรย์ (พฤศจิกายน พ.ศ. 2537)

17. ลมเอ๋ย ลมพัด (มกราคม พ.ศ. 2538)

18. ขบวนการหมาจุด (มิถุนายน พ.ศ. 2539)

19. รัฐบาลหมา (กันยายน พ.ศ. 2539)

20. พี่ชี้ยักษ์ (ตุลาคม พ.ศ. 2539)

21. มาทิลดา (กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540)

ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น มาทิลดา *นักอ่านสุดพิเศษ* ในฉบับแก้ไข เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2549

22. โรงงานช็อคโกแลต (กันยายน พ.ศ. 2540)

ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น *โรงงานช็อคโกแลตมหัศจรรย์* ในการพิมพ์ครั้งที่ห้า เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2549

23. ยักษ์ใจดี (ธันวาคม พ.ศ. 2540)

24. หมากับแมว (ธันวาคม พ.ศ. 2540)

25. แมรี ป๊อปปีนส์ กลับมาแล้ว (ตุลาคม พ.ศ. 2541)

26. จิว⁺ลอยน้ำ (มกราคม พ.ศ. 2542)

27. มาตามเต้าบที่ไฟร์ (สิงหาคม พ.ศ. 2542)

28. ปุ่มเตี้ยพิเศษ (ฉบับแก้ไข กันยายน พ.ศ. 2542)

29. ลิฟต์มหัศจรรย์ (พฤษภาคม พ.ศ. 2543)

30. จิว⁺ลอยฟ้า (สิงหาคม พ.ศ. 2543)

31. จิว⁺ล้างแค้น (ธันวาคม พ.ศ. 2543)

32. หนูหลงยา (กันยายน พ.ศ. 2547)

33. ลูกหินพิเศษ (ตุลาคม พ.ศ. 2547)

34. ยาวีพิเศษ (ตุลาคม พ.ศ. 2547)

35. คนชื่อบ๊อ (ตุลาคม พ.ศ. 2547)

36. คุณจิ้งจอก (ธันวาคม พ.ศ. 2547)

37. นกสีเงิน (มีนาคม พ.ศ. 2548)

การจัดลำดับข้างต้น ผู้วิจัยเรียงลำดับผลงานแปลของผกาวดี อุตตโมทย์ก่อนหลังตามปีที่ผลงานแปลเรื่องนั้นได้รับการตีพิมพ์เพื่อให้ทราบว่าผกาวดี อุตตโมทย์แปลวรรณกรรมเรื่องใดบ้าง และแปลเรื่องใดเมื่อใดเท่านั้น แต่ในปัจจุบันตลาดการผลิตหนังสือทั่วโลกนิยมจำแนกวรรณกรรมเยาวชนตามกลุ่มเป้าหมายของหนังสือเรื่องนั้นๆ โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายเป็น 4 ช่วงอายุตามพัฒนาการด้านการอ่านและความสนใจในสิ่งต่างๆ รอบตัวของกลุ่มเป้าหมายแต่ละช่วงอายุที่แตกต่างกันไป ดังนี้ 0 – 5 ปี 5 – 7 ปี 7 – 11 ปี และวัยรุ่น (Wikipedia, 2007: Online)

วรรณกรรมเยาวชนทั้ง 37 เรื่องที่ผกาวดี อุตตโมทย์คัดเลือกมาแปลจัดแบ่งตามช่วงอายุของกลุ่มเป้าหมายได้ ดังนี้

- กลุ่มอายุ 5 – 7 ปี จำนวน 1 เรื่อง คือบทแปลเรื่อง *คาราวานนางฟ้า*
- กลุ่มอายุ 7 – 11 ปี จำนวน 26 เรื่อง ได้แก่ บทแปลเรื่อง

1.) <i>เรื่องเล่าของฮีสป</i>	2.) <i>เจ็ทน้อยและเรื่องอื่นๆ</i>	3.) <i>คนตัวจิ๋ว</i>
4.) <i>จิ๋วชาวทุ่ง</i>	5.) <i>จิ๋วลอยน้ำ</i>	6.) <i>จิ๋วลอยฟ้า</i>
7.) <i>จิ๋วล้างแค้น</i>	8.) <i>บูมเดี่ยววิเศษ</i>	9.) <i>เด็กยอดเก่ง</i>
10.) <i>แม่มด</i>	11.) <i>พีชยักษ์</i>	12.) <i>มาทิลดา</i>
13.) <i>โรงงานช็อคโกแลต มหัศจรรย์</i>	14.) <i>ลิปต์มหัศจรรย์</i>	15.) <i>ยักษ์ใจดี</i>
16.) <i>ยาวิเศษ</i>	17.) <i>คนขี่บ๊อง</i>	18.) <i>คุณจิ้งจอก</i>
19.) <i>แมรี บ๊อบบี้</i>	20.) <i>แมรี บ๊อบบี้ กลับมาแล้ว</i>	21.) <i>ลมเอ๋ย ลมพัด</i>
22.) <i>ขบวนการหมาจูด</i>	23.) <i>รัฐบาลหมา</i>	24.) <i>หมากับแมว</i>
25.) <i>หนูลงยา</i>	26.) <i>หุ่นไล่กา</i>	

- กลุ่มวัยรุ่น จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ 1.) *ลูซิวิต* 2.) *อานหัก* 3.) *มาตามเต้าบทีไฟร์*

4.) ลูกหินวิเศษ

- วรรณกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นบุคคลทุกวัย จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ บทแปลเรื่อง *ผีญี่ปุ่น* และ *เรื่องผีผี*

นอกจากนั้น มีวรรณกรรมเยาวชนที่ผู้วิจัยไม่พบข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของวรรณกรรมอีก 4 เรื่อง ได้แก่ บทแปลเรื่อง *เรื่องนานาสุนัข วอลเชิล กัมมิดจ์ หุ่นจอมซ่า เถาวัลย์-การมหัศจรรย์* และ *นกสีเงิน*

จากการจำแนกวรรณกรรมเยาวชนโดยใช้กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายเป็นเกณฑ์ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจว่า กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของวรรณกรรมเยาวชนมีผลต่อแนวทางการแปลที่ผกาวิต อุตตโมทย์ใช้ในการแปลวรรณกรรมเยาวชนหรือไม่ ดังนั้น เพื่อพิสูจน์สมมติฐานข้อนี้ ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลการจำแนกวรรณกรรมเยาวชนตามกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายนี้เป็นเกณฑ์ข้อหนึ่งในการคัดเลือกต้นฉบับและบทแปลวรรณกรรมเยาวชนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์แนวทางการแปลที่ผกาวิต อุตตโมทย์ใช้ในการแปลวรรณกรรมเยาวชนในบทที่ 4

3.4 การจำแนกประเภทวรรณกรรมเยาวชนแปลของผกาวิต อุตตโมทย์

ผลงานแปลวรรณกรรมเยาวชนของผกาวิต อุตตโมทย์สามารถจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ได้ดังนี้ การจำแนกวรรณกรรมเยาวชนแปลตามประเภทวรรณกรรมเยาวชน ตามความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของวรรณกรรมเยาวชนกับชื่อ/ นามปากกาที่ใช้ในการแปล และตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้แต่งวรรณกรรมต้นฉบับกับชื่อ/ นามปากกาที่ใช้ในการแปล

3.4.1 การจำแนกวรรณกรรมเยาวชนแปลตามประเภทวรรณกรรมเยาวชน

จากการพิจารณาตามการจำแนกประเภทหลักวรรณกรรมเยาวชนของคาร์ล เอ็ม. ทอมลินสัน และแคร์ล ลินซ์-บราวน์ดังที่อธิบายไว้โดยละเอียดในบทที่ 2 ซึ่งจำแนกวรรณกรรมเยาวชนเป็น 5 ประเภทหลักได้แก่ วรรณกรรมโบราณ บันเทิงคดีสังเขป จินตนิมิตสมัยใหม่ วรรณกรรมอิงประวัติศาสตร์ และสารคดี พบว่า ผลงานแปลวรรณกรรมเยาวชนของผกาวิต อุตตโมทย์ ทั้งหมด 37 เรื่อง จำแนกได้เป็นประเภทหลัก 3 ประเภท ได้แก่ วรรณกรรมโบราณ 3 เรื่อง บันเทิงคดีสังเขป 8 เรื่อง และจินตนิมิตสมัยใหม่ 26 เรื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประเภทของวรรณกรรมเยาวชน	ชื่อบทแปล	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้แต่ง/ ผู้รวบรวม
วรรณกรรมโบราณ	เรื่องเล่าของอีสป	Aesop's Fables	Roger L'Estrange
	เรื่องผีผี	Kwaidan	Lafcadio Hearn
	ผีญี่ปุ่น	Kottō	Lafcadio Hearn
บันเทิงคดีสังเขป	ลูกหินวิเศษ	The Clay Marble	Minfong Ho
	ผู้ชีวิต	The True Story of Lilli Stubeck	James Aldridge

	อานหัก	The Broken Saddle	James Aldridge
	หมากับแมว	The Incredible Journey	Sheila Burnford
	มาดามเด้าท์ไฟร์	Madame Doubtfire	Anne Fine
	หุ่นไล่กา	The Scarecrows	Robert Westroll
	เด็กยอดเก่ง	Danny the Champion of the World	Roald Dahl
	มาทิลดา	Matilda	Roald Dahl
จินตนิมิตสมัยใหม่	นวนิยาย จากนิยาย จีนของหลินยู่งตั้ง	-	Lin Yoo Tang ⁸
	คาราวานนางฟ้า	The Fairy Caravan	Beatrix Potter
	หนูล่องยา	Mrs. Frisby and the Rats of NIMH	Robert C. O'Brien
	ขบวนการหมาจูด	The Hundred and One Dalmatians	Dodie Smith
	รัฐบาลหมา	Starlight Barking	Dodie Smith
	เงือกน้อยและเรื่อง อื่นๆ	-	Hans Christian Andersen
	ลมเอ๋ย ลมพัด	Where the Wind Blows	Helen Cresswell
	เถาว์วัลย์มหัศจรรย์	The Bungleweed	Helen Cresswell
	นกสีเงิน	The Silver Curlew	Eleanor Farjeon
	คุณจิ้งจอก	Fantastic Mr. Fox	Roald Dahl
	ยักษ์ใจดี	The BFG	Roald Dahl
	โรงงานช็อคโกแลต มหัศจรรย์	Charlie and the Chocolate Factory	Roald Dahl
	ลิปต์มหัศจรรย์	Charlie and the Glass Glass	Roald Dahl

⁸ ชื่อภาษาอังกฤษของหลินยู่งตั้ง ผู้เขียนสะกดเอง ตามหลักการทับศัพท์ภาษาจีนของราชบัณฑิตยสถาน (พ.ศ.2532)

คนชื้อป้อ	The Twits	Roald Dahl
แม่มด	The Witches	Roald Dahl
ยาวิเศษ	Geoge's Marvelous Medicine	Roald Dahl
พี่ชยักร์	James and the Giant Peach	Roald Dahl
วอเชิล กัมมิดจ์ หูนจอมซ่า	Worzel Gummidge	Barbara Euphen Todd
แมรี ป๊อปปีนส์	Mary Poppins	P.L. Travers
แมรี ป๊อปปีนส์ กลับ มาแล้ว	Mary Poppins Comes Back	P.L. Travers
ปุมเตี้ยงวิเศษ	Bedknob and Broomstick	Mary Norton
คนตัวจิ๋ว	The Borrowers	Mary Norton
จิ๋วลวกทุ่ง	Borrowers Afield	Mary Norton
จิ๋วลอยน้ำ	Borrowers Afloat	Mary Norton
จิ๋วลอยฟ้า	Borrowers Alost	Mary Norton
จิ๋วล้างแค้น	Borrowers Avenged	Mary Norton

นอกจากนั้น ทอมลินสันและลินซ์บราวน์ยังจำแนกวรรณกรรมเยาวชนเป็นประเภทย่อยของวรรณกรรมประเภทหลัก โดยแบ่งวรรณกรรมโบราณเป็น 6 ประเภทย่อย บันเทิงคดีสมัยนิยมแบ่งเป็น 6 ประเภทย่อย และจินตนิมิตสมัยใหม่แบ่งเป็น 9 ประเภทย่อย ซึ่งเมื่อพิจารณาผลงานแปลวรรณกรรมเยาวชนทั้ง 37 เรื่องของผกาวดี อุตตโมทย์ สามารถจำแนกวรรณกรรมแต่ละเรื่องตามประเภทย่อยได้ดังนี้

จินตนิมิตสมัยใหม่

นิทาน ชาวบ้าน สมัยใหม่	เรื่อง สัตว์	ของ เล่น และ สิ่งของ มีชีวิต	ตัวละคร ประหลาด และ สถานการณ์ พิสดาร	โลก ของ คนตัว เล็ก	เหตุการณ์ เหนือ ธรรมชาติ และแนว ลึกลับ	อิง ประวัติ ศาสตร์	การ เดินทาง เพื่อ แสวงหา	นิยาย วิทยา ศาสตร์ และจินต นิมิต แนว วิทยา ศาสตร์
นกสีเงิน	คาราวาน นางฟ้า	วอลเชิล กัมมิดจ์ หุ่นจอม ซ่า	เลาวัลย์ มหัศจรรย์	คนตัว จิ๋ว	นวนิยาย จากนิยาย จีนของ หลินยู่ถิง			
ลมเอย ลมพัด	หนูหลง ยา		ยักษ์ใจดี	จิ๋ว ลูกทุ่ง				
เงือกน้อย และเรื่อง อื่นๆ	คุณ จิ้งจอก		ปุมเตี้ย วิเศษ	จิ๋วลอย น้ำ				
	ขบวนการ หมาจูด		แมรี ป๊อปปีนส์	จิ๋วลอย ฟ้า				
	รัฐบาล หมา		แมรี ป๊อปปีนส์ กลับมาแล้ว	จิ๋วล้าง แค้น				
			โรงงานช็อค โกแลต					
			ลิปต์ มหัศจรรย์					
			คนชื่อป๊อ					
			แม่มด					
			ยาวิเศษ					
			พี่ชาย					

วรรณกรรมโบราณ

เรื่อง ปรัมปรา	มหากาพย์	ตำนานและ นิทาน เหลือเชื่อ	นิทาน ชาวบ้าน	นิทาน อุทาหรณ์	นิทาน ศาสนา
		เรื่องผีผี		เรื่องเล่าของ อัสป	
		ผีญี่ปุ่น			

บันเทิงคดีสังเขป

เรื่อง ครอบครัว	เรื่องของคน วัยเดียวกัน	พฤติกรรม ของวัยรุ่น	เรื่องผจญ ภัยและเอา ชีวิตรอด	เรื่องความ ทุกข์ทรมาน	เรื่องความ หลากหลาย ทาง วัฒนธรรม
มาดาม เด้าบ์ที่ไฟร์		อานหัก	ลูกหินวิเศษ		
เด็กยอดเก่ง		หุ่นโลกา	สู้ชีวิต		
มาทิลดา			หมากับแมว		

จากตารางการแบ่งวรรณกรรมเยาวชนแปลของผกาวดี อุตตโมทย์

ประเภทของวรรณกรรมเยาวชนที่ผกาวดี อุตตโมทย์มีผลงานแปลมากที่สุด ได้แก่ วรรณกรรมเยาวชนประเภทจินตนิมิตสมัยใหม่ โดยวรรณกรรมจินตนิมิตเน้นตัวละครประหลาด และเหตุการณ์พิสดารเป็นประเภทของจินตนิมิตสมัยใหม่ที่ผู้แปลมีผลงานแปลมากที่สุด เนื่องจากวรรณกรรมเยาวชนหลายเรื่องที่ผกาวดีเลือกมาแปลเป็นผลงานของนักประพันธ์คนเดียวกัน และผลงานของนักประพันธ์แต่ละคนมักเป็นวรรณกรรมประเภทเดียวกัน เช่น วรรณกรรมจินตนิมิตของ โรอัลด์ ดาห์ลที่ผกาวดี อุตตโมทย์เลือกมาแปลมีทั้งหมด 8 เรื่อง มีวรรณกรรมเพียงเรื่องเดียว เท่านั้นที่เป็นจินตนิมิตสมัยใหม่เรื่องสัตว์ ส่วนอีก 7 เรื่องที่เหลือเป็นจินตนิมิตสมัยใหม่เน้นตัวละครประหลาดและเหตุการณ์พิสดารทั้งหมด เช่นเดียวกับวรรณกรรมของนักประพันธ์ท่านอื่น เช่น พี. แอล. เทรเวอร์ส และ แมรี นอร์ตัน เป็นต้น

ประเภทของวรรณกรรมเยาวชนที่ผกาวิต อุตตโมทย์มีผลงานแปลน้อยที่สุด ได้แก่ วรรณกรรมเยาวชนประเภทวรรณกรรมโบราณ เนื่องจากวรรณกรรมโบราณเป็นวรรณกรรมที่มีไม่มากนัก และโดยมากเป็นวรรณกรรมที่เล่าสู่กันฟังแบบปากต่อปาก ซึ่งอาจไม่ตรงกับความสนใจของผู้แปลและกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของวรรณกรรมเยาวชน

3.4.2 การจำแนกวรรณกรรมเยาวชนตามความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของวรรณกรรมเยาวชนกับชื่อ/ นามปากกาที่ใช้ในการแปล

เมื่อจำแนกประเภทของวรรณกรรมแล้ว ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่าประเภทของวรรณกรรมมีความสัมพันธ์กับชื่อ/ นามปากกาที่ผกาวิต อุตตโมทย์ใช้ในการแปลอย่างไร สรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

ชื่อ/ นาม- ปากกา ประเภท	ผกาวิต อุตตโมทย์	สาลินี คำจันท์	สุทธิ ไสภา	ปาริฉัตร เสมอแข
วรรณกรรม โบราณ	เรื่องเล่าของอีลิป			เรื่องผีผี
				ผีญี่ปุ่น
วรรณกรรม สมัยนิยม		ลูกหินวิเศษ	หมากับแมว	มาดามเด้าบัท ไฟร์
		สู้ชีวิต	อานหัก	
		หุ่นไล่กา		
		มาทิลดา		
		เด็กยอดเก่ง		
จินตนิมิต สมัยใหม่	เงือกน้อยและ เรื่องอื่นๆ	ยักษ์ใจดี	คาราวานนางฟ้า	เถาวัลย์ มหัศจรรย์
	ลมเอ๋ย ลมพัด	หนูล่องยา	ปุ่มเตียงวิเศษ	
	นวนิยายจากนิยาย จีนของหลินยู่ถั่ง	แมรี บ็อบปิ้นส์	คนตัวจิ๋ว	
		แมรี บ็อบปิ้นส์ กลับมาแล้ว	จิ๋วลูกทุ่ง	
		โรงงานช็อคโก- แลตมหัศจรรย์	จิ๋วลอยน้ำ	

	ลิตต์มหัศจรรย์	จิ๋วลอยฟ้า	
	คนชื้อป้อ	จิ๋วล้างแค้น	
	คุณจิ้งจอก	นกสีเงิน	
	ยาวิเศษ		
	แม่มด		
	พีชยักษ์		
	ขบวนการ หมาจูด		
	รัฐบาลหมา		
	วอลเชิล กัมมิดจ์ หุ่นจอมซ่า		

จากตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อ/ นามปากกาที่ผกาวิ ดุตตโมทย์ใช้ในการแปล กับประเภทของวรรณกรรมเยาวชนที่เลือกมาแปล สรุปได้ว่าชื่อ/ นามปากกาที่ผกาวิ ดุตตโมทย์ใช้ในการแปลสัมพันธ์กับประเภทของวรรณกรรมเยาวชนที่เลือกมาแปล ดังนี้

ผู้แปลใช้ชื่อจริงในการแปลวรรณกรรมเยาวชนที่มีรูปแบบการเขียนแบบวรรณกรรมโบราณ ซึ่งได้แก่ วรรณกรรมโบราณและนิทานชาวบ้านสมัยใหม่ ยกเว้นวรรณกรรมโบราณที่เป็นเรื่อง ลึกลับของเอเชียจะแปลโดยใช้นามปากกา ปาริฉัตร เสมอแซ ส่วนนามปากกา สาลินี คำฉันท์ และ สุทธิ โสภา ไม่ใช้ในการแปลวรรณกรรมโบราณ

นามปากกา สาลินี คำฉันท์ จะใช้แปลบันเทิงคดีสังนิยมที่มีตัวเอกเป็นเด็ก ส่วน นามปากกา สุทธิ โสภา ใช้แปลบันเทิงคดีสังนิยมที่มีสัตว์เป็นตัวเอกหรือเป็นตัวละครหลักของเรื่อง นอกเหนือจากนั้น แปลด้วยนามปากกา ปาริฉัตร เสมอแซ ส่วนชื่อจริงนั้น ไม่นำมาใช้ในการแปล วรรณกรรมเยาวชนสังนิยม

ในกรณีของวรรณกรรมจินตนิมิต ผู้แปลใช้นามปากกา สาลินี คำฉันท์ แปลวรรณกรรมที่มี ตัวเอกเป็นสัตว์หรือตัวเอกที่ไม่ใช่คนธรรมดา ใช้นามปากกา สุทธิ โสภา แปลวรรณกรรมจินตนิมิต เน้นโลกของคนตัวเล็ก และวรรณกรรมที่มีการกล่าวถึงเวทมนต์

3.4.3 การจำแนกวรรณกรรมเยาวชนแปลตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้แต่งวรรณกรรมต้นฉบับกับชื่อ/ นามปากกาที่ใช้ในการแปล

นอกจากชื่อ/ นามปากกาที่ผนวกดี อุตตโมทย์ใช้ในการแปลวรรณกรรมเยาวชนจะเกี่ยวข้องกับประเภทของวรรณกรรมเยาวชนแล้ว มีความเป็นไปได้ด้วยเช่นกันว่า ชื่อ/ นามปากกาที่ผนวกดีใช้แปลวรรณกรรมเยาวชนจะเกี่ยวข้องกับผู้แต่ง ดังสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

ชื่อ/ นามปากกาผู้แต่ง	ผนวกดี อุตตโมทย์	สาลินี คำจันทร์	สุทธิ โสภา	ปาริฉัตร เสมอแข
โรอัลด์ ดาห์ล		มาทิลดา		
		เด็กยอดเก่ง		
		คนชื่อป๊อ		
		คุณจิ้งจอก		
		พีชยักษ์		
		แม่มด		
		ยักษ์ใจดี		
		ยาวิเศษ		
		โรงงานช็อคโกแลตมหัศจรรย์		
		ลิปต์มหัศจรรย์		
แมรี นอร์ตัน			ปุมเตี้ยวิเศษ	
			คนตัวจิ๋ว	
			จิ๋วถูกหุง	
			จิ๋วลอยน้ำ	
			จิ๋วลอยฟ้า	
			จิ๋วล้างแค้น	
อีสป	เรื่องเล่าของอีสป			
ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน	เงือกน้อยและเรื่องอื่นๆ			

เฮเลน เครัสเวลล์	ลมเอย ลมพัด			เกาวัลย์ มหัศจรรย์
แล็ฟคาดีโอ เอิร์น				เรื่องผีผี
				ผีญี่ปุ่น
แอนน์ ไลน์				มาดาม เด้าบ์ทีไฟร์
เจมส์ อัลดริคค์		สู้ชีวิต	อานหัก	
ซีลา เบิร์นฟอร์ด			หมากับแมว	
อิลเลียนอร์ ฟาร์เจิน			นกสีเงิน	
บิทริกซ์ พ็อตเตอร์			คาราวานนางฟ้า	
โดดี สมิธ		ขบวนการ หมาจูด		
		รัฐบาลหมา		
มินฟง ไฮ		ลูกหินวิเศษ		
บาร์บารา ยูแพน ท็อคด์		วอร์เชิล กัมมิดจ์ หุ่นจอมซ่า		
โรเบิร์ต ซี. โอ'เบรียน		หนูลองยา		
โรเบิร์ต เวสตอลล์		หุ่นไล่กา		
พี. แอล. แทรเวอร์ส		แมรี ป็อบปีนส์		
		แมรี ป็อบปีนส์ กลับมาแล้ว		
หลินยูถิง	นวนิยายจากนิยาย จีนของหลินยูถิง			

จากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ชื่อ/ นามปากกาที่ใช้ในการแปลวรรณกรรมเยาวชนของ
ผกาวัตติ อุตตโมทย์กับผู้แต่งวรรณกรรมเยาวชนที่เลือกมาแปล ปรากฏว่า ผกาวัตติ อุตตโมทย์มี

แนวโน้มที่จะใช้นามปากกาไดนามปากกาหนึ่งแปลวรรณกรรมของนักประพันธ์คนหนึ่งทั้งหมด ไม่ว่าจะวรรณกรรมที่เลือกมาแปลจะจัดอยู่ในวรรณกรรมเยาวชนประเภทใดก็ตาม เห็นได้จากตาราง เช่น วรรณกรรมเยาวชนของโรอัลด์ ดาห์ล ผู้แปลจะแปลด้วยนามปากกา สาลินี คำฉันท์ทั้งหมด ไม่ว่าจะวรรณกรรมเยาวชนเหล่านั้นจะเป็นวรรณกรรมเยาวชนประเภทใด นอกจากนั้น จากการศึกษา ข้อมูลการแปลของผกาวดี อุตตโมทย์ ยังพบว่ามีการเปลี่ยนชื่อเรื่องและนามปากกาที่ใช้แปล วรรณกรรมบางเรื่องด้วย เรื่องหนึ่งคือวรรณกรรมเรื่อง *Danny the Champion of the World* ซึ่งได้รับการแปลครั้งแรกเมื่อพ.ศ.2530 แปลเป็นภาษาไทยชื่อ *ขบวนการจับไก่* โดยใช้นามปากกา ปาริฉัตร เสมอแซ ในกาแปล ต่อมาเมื่อ พ.ศ.2538 ได้รับการเปลี่ยนชื่อเป็น *เด็กยอดเก่ง* และแปล โดยใช้นามปากกา สาลินี คำฉันท์ หรือ วรรณกรรมของฮันท์ คริสเตียน แอนเดอร์เสนก็ได้รับการ แปลโดยใช้ชื่อจริงทั้งหมดเช่นกัน และหลังจากได้รับการรวมเล่มก็ยังคงใช้ชื่อเดิมในการแปลอยู่

อย่างไรก็ตาม วรรณกรรมของนักประพันธ์บางท่านได้รับการแปลโดยใช้นามปากกาที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน เช่น วรรณกรรมของเฮเลน เคิร์สเวลล์ซึ่งผกาวดี อุตตโมทย์คัดเลือกมาแปลจำนวน 2 เรื่อง แต่ใช้นามปากกาในการแปลแตกต่างกัน คือ เรื่อง *Where the Wind Blows* ได้รับการแปล เป็นภาษาไทยชื่อ *ลมเอ๋ย ลมพัด* โดยใช้ชื่อจริงในการแปล ส่วนอีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่อง *The Boogie Weed* ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยชื่อ *เกาะวัลย์มหัศจรรย์* โดยใช้นามปากกา สุทธิ โสภา ซึ่งในกรณีนี้ น่าจะเป็นผลมาจากวรรณกรรมเยาวชนทั้งสองเรื่องจัดเป็นวรรณกรรมคนละประเภทและ วรรณกรรมเรื่องหนึ่งมีลักษณะรูปแบบการเขียนแบบวรรณกรรมโบราณเป็นวรรณกรรมลักษณะ เดียวที่ผกาวดี อุตตโมทย์จะแปลด้วยชื่อจริง ดังที่กล่าวไปแล้วในตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างชื่อ/ นามปากกาที่ผกาวดี อุตตโมทย์ใช้ในการแปลวรรณกรรมเยาวชนกับประเภทของ วรรณกรรมเยาวชนที่คัดเลือกมาแปล

ฉะนั้น การแปลวรรณกรรมของนักประพันธ์คนเดียวกันโดยใช้นามปากกาต่างกันมีเพียง เล็กน้อยเท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับวรรณกรรมเยาวชนทั้งหมดที่ผกาวดี อุตตโมทย์คัดเลือกมา แปล

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ทำให้เห็นว่าประวัติการศึกษาและการทำงาน ของผกาวดี อุตตโมทย์น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนในการคัดเลือกวรรณกรรมที่ผกาวดีคัดเลือกมา แปล กล่าวคือ ผกาวดี อุตตโมทย์ เดินทางไปศึกษาที่ประเทศอังกฤษเป็นเวลานานย่อมต้องคุ้นเคย กับประเทศอังกฤษเป็นอย่างดีและยังรู้สึกผูกพัน ผกาวดี อุตตโมทย์จึงมักเลือกเรื่องที่เป็นของ นักประพันธ์ชาวอังกฤษมาแปล เช่น วรรณกรรมเยาวชนของแมรี นอร์ตัน, โดดี สมิธ หรือแม้กระทั่ง *Aesop's Fables* ผกาวดี อุตตโมทย์ก็ยังคัดเลือกฉบับที่แปลเป็นภาษาอังกฤษโดยนักประพันธ์ชาว อังกฤษมาใช้เป็นต้นฉบับในการแปลเป็นภาษาไทย ไม่เพียงแต่วรรณกรรมประเภทบันเทิงเท่านั้น

ในการแปลสารคดี ผกาวัตติ อุตตโมทย์ก็มักเลือกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศอังกฤษมาแปล เช่น ราชนิกุลอังกฤษ, อลิซเบ็ธบรมราชินีนาถ เป็นต้น

จากผลงานแปลทั้งหมดของผกาวัตติ อุตตโมทย์ ปรากฏว่าเป็นงานประเภทวรรณกรรมเยาวชนเป็นส่วนมาก ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจาก ความคุ้นเคยกับเยาวชนของผู้แปลเองเพราะไม่เพียงผู้แปลจะจบการศึกษาด้านการอนุบาลมาจากประเทศอังกฤษ แต่ยังเป็นครูสอนหนังสือในช่วงชั้นต่างๆ อยู่เป็นเวลานาน จึงน่าจะมีส่วนช่วยให้ผู้แปลเข้าใจความต้องการของเยาวชน และรู้ว่าวรรณกรรมแบบใดที่เป็นที่ชื่นชอบของพวกเขา

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อ/ นามปากกาที่ใช้แปลกับประเภทของวรรณกรรมและนักประพันธ์ ปรากฏว่า ผู้แปลมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับตัวนักประพันธ์เป็นหลัก กล่าวคือ ผกาวัตติ อุตตโมทย์จะแปลวรรณกรรมของนักเขียนคนเดียวกันโดยใช้นามปากกาเดียวกันไม่ว่าวรรณกรรมที่นำมาแปลจะเป็นวรรณกรรมประเภทใด แล้วจึงพิจารณาประเภทของวรรณกรรมเป็นอันดับต่อมาเมื่อวรรณกรรมที่เลือกมาแปลเป็นวรรณกรรมของนักประพันธ์ที่ผู้แปลยังไม่เคยแปลมาก่อน

ในบทต่อไป ผู้วิจัยจะคัดเลือกวรรณกรรมเยาวชนแปลของผกาวัตติ อุตตโมทย์ จากวรรณกรรมเยาวชนแปลทั้ง 37 เรื่อง ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบทางวรรณกรรม และวิเคราะห์และวิจารณ์งานแปล เพื่อใช้เปรียบเทียบกับตัวบทต้นฉบับของบทแปลแต่ละเรื่องอันจะนำไปสู่การจำแนกแนวทางการแปลที่ผกาวัตติ อุตตโมทย์ใช้ในการแปลวรรณกรรมเยาวชน